

handling, er ikke det, man i Almindelighed kalder Rederne. Det er jo Ejerne af de smaa Fartøjer, ganske særlig af Fiskerifartøjer, her er paa Tale.

Jensen (Aale): Jeg finder ingen Anledning til at gøre ret mange Bemærkninger, men har dog Lyst til at fremsætte en enkelt Bemærkning overfor det ærede 5te landstingsvalgte Medlem (M. C. Jensen), som søgte at rette ved en af mine Udtalelser. Det ærede Medlem sagde: Man tager fejl, hvis man tror, at man øger Sikkerheden ved en større Uddannelse. Og saa søgte det ærede Medlem at vise, at ved det praktiske Arbejde faar man netop en Uddannelse, som maaske i mange Tilfælde kan være mere værd end den teoretiske. Dette er, saa vidt jeg forstod, det ærede Medlems Mening. Men det afkræfter aldeles ikke noget af det, der er udtalt fra min og fra andres Side om denne Sag, for sammen med den praktiske Uddannelse kan man saa udmærket godt faa den teoretiske. Og de skal jo følges ad, man skal have nogen praktisk Uddannelse, for at den teoretiske Uddannelse kan blive anerkendt.

Det ærede Medlem kom med en Udtalelse om, at Fiskerne — det var jo særlig Fiskerne, han vilde tale for og tale om — var saa fortrolige med deres Motorer, at naar de f. Eks. under en Frivagt gik ned og sov, og Motoren saa gik i Staa, saa vaagnede de — forhaabentlig vaagner Fiskeren ogsaa, selv om Motoren gaar, naar Frivagten er forbi. Men jeg vil tro, at de, der faar den teoretiske Uddannelse, som forlanges til at passe Motorer, ret hurtigt vil faa de samme Egenskaber, som Fiskerne har erhvervet sig. Jeg kan ikke se, at det ærede Medlem med nogen som helst Ret kan rokke ved den Opfattelse, at det, at man forlanger den og den Uddannelse, absolut maa medføre større Sikkerhed, end hvis man gaar den modsatte Vej.

Der er jo ogsaa fra anden Side talt om, at man her var ved at spænde det frie Liv ind i en Spændetrøje, saaledes at Folk næsten ikke kunde røre sig. Man skal nu heller ikke gøre Baandene alt for løse. Der skal naturligvis være et vist Forhold, men der maa være visse Baand paa os alle sammen, ellers bliver der til sidst slet ingen Frihed. Det ærede 5te landstingsvalgte Medlem sagde, at man var ved at stramme Baandene for Søfarten i Lighed med, hvad der sker med Færdselen paa Landjorden. Jeg kan ikke

tro, at det ærede Medlem dermed vil sige, at de Færdselsbestemmelser, vi har, er for stramme. Man kunde synes, at der laa noget i saa Henseende i det ærede Medlems Udtalelse, men selv om man ellers kunde være tilbøjelig til at sige om den nuværende Regering, at det er den, der særlig strammer Baandene, tager det ærede Medlem dog fejl i dette Tilfælde, da det var hans eget Parti, der havde Ministeriet, da vi fik den Færdselslov, som strammer Baandene paa dette Omraade.

Det maa maaske være mig tilladt at gøre en enkelt Bemærkning ogsaa til den ærede Ordfører for Venstre (Birch). Jeg er glad ved, at hans Udtalelse om, at man ikke vilde stramme Baandene alt for stærkt, ikke er fremkommet af Hensyn til Sparsommeligheden, men naar jeg tog fejl i saa Henseende, er det maaske undskyldeligt, da man altid hører om Sparsommelighed og om, at der skal tages Sparsommelighedshensyn, fra den ærede Ordførers Parti. Derfor er det maaske tilgiveligt, om jeg i dette Tilfælde tog fejl, og jeg glæder mig over, at jeg tog fejl.

Bunch: Jeg vil blot sige til det ærede 5te landstingsvalgte Medlem (M. C. Jensen), at det selvfølgelig ikke fra vor Side er tilsigtet at lægge Fiskeriet uoverstigelige Hindringer i Vejen eller paa nogen mulig Maade at søge at støtte Forslag, som er hemmende derfor, men vi maa dog huske paa, at de Fartøjer, der fritages for at have Motorpasser, er op til 150 H. K. store; det er ikke almindelige Fiskerbaade, det er ret anselige Fartøjer, næsten Trawlere. Dernæst er det aldeles givet, at naar Føreren er Motorpasser og der sker nogen Skade paa Motoren, maa han ned at reparere den. Det er ikke sikkert, han kan gøre det, men lad os gaa ud fra, at han virkelig faar den repareret, saaledes at den kan holde, saa er han i alt Fald af Dækket saa længe, og da der paa disse Fartøjer ikke er Styrmand om Bord, er Ansvaret overladt til den første den bedste Matros eller Fisker om Bord, og det kan ikke øge Sikkerheden paa Søn.

Til den højtærede Minister vil jeg sige, at de Indrømmelser, vi vil kunne gøre fra vor Side, vil selvfølgelig med Glæde blive gjort, men det er ganske sikkert en god konservativ Tanke, at det aldrig i Livet gaar an at svække Sikkerheden paa Søn, og det kan vi ikke gaa med til. I det Udvalg, som nu vil blive nedsat, vil vi faa Lejlighed til at drøfte en Mængde af disse Spørgsmaal og muligvis ogsaa faa Lejligh-